

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ می ۲۰۲۰

"امرالله صالح" و "حنیف اتمر" در آستانهٔ مقاطعه با "غنی احمدزی"!

یکشنبه- ۰۴ جوزای ۱۳۹۹ - کابل: به عکسی که از طرف تمام رسانه ها منتشر شده است، نیک نظر اندازید شاید

شما هم متوجه غیبت کسانی شوید که موضوع بحث این قلم را می سازد:

۱- یکی از پیامد های شوم و زیانبار بازی ها و مضحکه های انتخابات در کشور هائی از نوع افغانستان که دموکراسی در آنها به مثابهٔ طفل حرامزاده و سرراهی ماند که از بیرون بریک خانواده تحمیل می گردد، این است که دوستی ها، رفاقت ها و حتا پیوند های خونی بین افراد و اشخاص طبقات حاکمه را تا سرحد انتاگونیزم و آشتی نا پذیری ارتقاء می دهد. در چنین جوامعی چون دموکراسی به مثابهٔ نیاز روابط اجتماعی رشد طبیعی، دیالکتیکی و مادی تاریخی خود را نداشته است، در نتیجه درک قوانین و ایجابات عام دموکراسی نیز نمی تواند وجود داشته باشد. بر همین مبنا دموکراسی که جهت حل اختلافات فکری در زمینه های مختلف حیات اجتماعی می باید به کار برده شود، خود به عامل افتراق و تشدید خصومت ها تا سرحد انجماد فکری این و یا آن بخش از همان طبقات حاکم گردیده، مخالفت ها را به دشمنی های آشتی ناپذیر مبدل می سازد.

۲- بر همین مبنا زمانی که بالماسکهٔ انتخابات بین "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود" به راه افتاد، همه شاهد بودیم که روابط "وطندارانه"، "دوستانه"، "تعلق تشکیلاتی" و حتا "بچه اموکی" بین "عبدالمود" و "صالح" چنان به هم خورد

که یکی بر روی دیگری شمشیر کشیده در حد توان به چنان لجن پراگنی آغاز نمودند توگویی اصلاً در طول عمر حتا یک بار دست به یک کاسه دراز ننموده باشند.

همین مسأله در تمام دوران و جریان مذاکرات بین "غنی احمدزی" و "عبدالمود" جهت عقد مجدد و تشکیل حکومت سهامی جدید، باعث می گردید تا "غنی احمدزی" همه روزه با تهدیدات "امران الله صالح" که گویا استعفاء خواهد داد و پیروزی تیم شان را در انتخابات زیر سؤال خواهد برد، مواجه بود؛ امری که تا حد زیادی باعث گردید تا عقد جدید به تعویق بیفتد. وقتی سرانجام "غنی احمدزی" زیر فشار بادرانش مجبور شد در بدل شناسائی ریاست جمهوری خودش از جانب "عبدالمود" و باندش، "عبدالمود" را به حیث شخصیت دوم کشور قبول نماید، در عمل به ماتحت "امران الله صالح" که به اساس قانون اساسی دولت دست نشانده، معاون اول ریاست جمهوری و در نتیجه شخصیت دوم کشور می بایست شناخته می شد، خط بطلان کشید.

۳- همین مسأله باعث گردید که از آن زمان تا کنون "امران الله صالح" که خود را در مقابل "عبدالمود" با معیار های عقب مانده فئودالی بازنده، خویدگی و ... می داند، در هیچ یک از جلساتی که "غنی احمدزی" و "عبدالمود" هر دو حضور داشته باشند، شرکت ننماید. چنانچه امروز مسافرت به پنجشیر را بهانه ساخته، خود را از ایستادن در جایگاه عقب "عبدالمود" کنار کشید.

هرچند موجودیت، حضور و عدم حضور "امران الله صالح" در کنار "غنی احمدزی" از لحاظ طیف هوادان داخلی ارزشی نداشته تأثیری هم نخواهد گذاشت، مگر شخصیت استخباراتی خودش که همیشه کردارش را با همان معیار، عیار می سازد و حامیان استخباراتی اش در جهان، مطمئناً می تواند در آینده ها باعث درسرهای جدیدی برای "غنی احمدزی" بگردد، مگر این که بزودی از جانب یکی از رقبای قدرت یعنی "عبدالمود" و یا "غنی احمدزی" سرش را زیر بالش نمایند.

۴- عین مسأله با حد و حدود متفاوتی در مورد مناسبات آینده "حنیف اتمر" با "غنی احمدزی" نیز صدق می نماید. به خصوص پافشاری "عبدالمود" در داشتن سهم وزارت خارجه، نه تنها باعث تزئید مخالفت بین "حنیف اتمر" و "عبدالمود" گردیده، بلکه مناسبات بیت "غنی احمدزی" و "حنیف اتمر" را که از حمایت قوی استخبارات انگلیس و تا حدی امپریالیسم امریکا برخوردار است، نیز به هم زده است.

هموطنان گرامی!

برای دشمنان افغانستان و مردم، اوضاع فعلی، افغانستان را به پیکر بیجان یک شکار چاقی مبدل نموده، که هریک از نمایندگان طبقات حاکم و مزدوران و جواسیس بیگانه با کاردهای تیز و برنده در صدد قطع کردن بخشی از آن پیکر به نفع خود می باشند، اگر می خواهیم که کشور ما از چنان حالتی بیرون آید، باید خود به میدان آمده با همان کارد سینه دشمنان میهن و مردم را بشگافیم.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبد!